

Holger Eriksen: Det foreliggende lovforslag tager sig ved første øjekast højest uskyldigt ud, og den ærede ordfører for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed gjorde da også i sin forelæggelsestale gældende, at det i praksis ikke betød ret meget, forsåvidt som de regler, man anvendte, var lempet, således at de i nogen grad svarede til det, der ville komme til at stå i loven, hvis lovforslaget blev vedtaget. Man kunne måske i den anledning spørge: Hvorfor er det så i det hele taget nødvendigt at fremsætte et sådant lovforslag, når det er i orden i forvejen? Men jeg forstår godt årsagen dertil, og det er den, at lovforslaget i virkeligheden sigter meget videre, end det tilsyneladende giver indtryk af. Hvis man gennemførte det, ville det i virkeligheden betyde, at såkaldte venteværdier overhovedet ikke kunne vurderes. Der ligger en landbrugsejendom op mod en købstad. Den har i og for sig ikke større afkastningsevne end den ejendom, der ligger ude i en landsby, men alligevel har den meget større salgsværdi, fordi man må regne med, at den i løbet af forholdsvis kort tid kan anvendes til kolonihaver eller byggegrunde. En sådan ejendom er steget meget stærkt og bliver også vurderet efter det, men efter det foreliggende lovforslag skulle man udelukkende henholde sig til brugsværdien og afkastningsevnen, og så ville den ikke kunne vurderes efter den værdi, den faktisk har. Eller vi kan tage et andet eksempel: en oplagsplads, som ligger kilet ind i byen, og som har stor værdi som byggegrund, men som har meget ringe afkastningsevne. Dér vil resultatet blive, at man slet ikke kan få den virkelige værdi frem.

Jeg tror, at gennemførelsen af dette lovforslag vil betyde, at der kommer meget større uensartethed i vurderingerne end før, og det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed har jo ret i, at det er i hvert fald ikke det, man skal tilstræbe — det er såmænd galt nok i forvejen. Jeg husker således, at jeg på et givet tidspunkt undersøgte salgstatistikken for Aarhus by, og den viste, at salgspriserne svarede til vurderingerne på 2 pct. nær — at med andre ord vurderingerne dér i byen havde ligget så nær op ad salgsværdien som overhovedet muligt. Hvis man samtidig tog den offentliggjorte salgstatistik for Viborg amt, viste det sig, at salgspriserne ifølge den oversteg vurderingerne med 33 pct., og havde man taget bestemte områder som forstadskvarterer o. s. v., ville man sikkert være kommet til det resultat, at forskellen dér var langt større.

Det betyder ikke bare, at de pågældende steder, hvor man vurderer forkert, slipper med en lavere skat, men det betyder også, uhyre meget på andre områder, med hensyn til mellemkommunal refusion o. s. v., hvor man tager hensyn til de værdier, som borgerne i det pågældende område besidder. Derfor er disse uensartede vurderinger meget uheldige. Når man har salgstatistikken — selvom den, som den højtærede finansminister sagde, må benyttes med en vis varsomhed —, har man i hvert fald også en vis mulighed for at kunne slå ned på de vurderingsmænd, der misrøgter deres opgave, og sige til dem: her er noget galt; I må sørge for at få større ligelighed frem. Hvis man derimod gennemfører det foreliggende lovforslag, vil der være frit spillerum for vurderingsmændene; så er det deres personlige skøn, der bliver det afgørende, idet der da ingen mulighed er for at gribe ind overfor dem, og så får man nemt den uensartethed, som det ærede medlem selv indrømmede man skulle søge at komme bort fra.

Henvisningen til, at man i øjeblikket betaler mere f. eks. for landbrugsejendomme, end de er værd, betyder formodentlig ikke ret meget. Jeg går ud fra, at de pågældende, før de foretager et køb, siger til sig selv: så og så meget kan jeg tjene, hvis jeg ikke køber — altså ved at sælge min arbejdskraft —, men hvis jeg køber til den pris, der her er tale om, kan jeg tjene så meget mere. Men hvis det er tilfældet, har manden jo faktisk ikke betalt for meget for sin ejendom, og så kan man ikke drage de konsekvenser deraf, som det ærede medlem gjorde.

Akkurat det samme gælder med hensyn til boliger i byerne. En mand kan leje en lejlighed til en bestemt pris, den koster så og så meget. Hvis han alligevel foretrækker at købe en ejendom, er det, fordi han mener, der er en fordel derved, og selvom prisen er høj, er den alligevel ikke for høj under hensyn til de foreliggende økonomiske forhold.

Jeg tror derfor ikke, der er noget, der taler for, at man gennemfører det foreliggende lovforslag, og jeg henstiller til det høje ting at afvise det.

Thestrup: På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag.

Når spørgsmålet om vurderingen til beskatning af de faste ejendomme er blevet så aktuelt nu, skyldes det jo det lovforslag om grundstigningsskyld, som for tiden behandles i et udvalg i dette høje ting,